

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. M.P.P. va presentar davant de l'Hble. BATLLIA, demanda laboral contra el Sr. J.D.V. en reclamació de la quantitat de 2.012,29 € en concepte de salari (387,68 €), dies festius obligatoris treballats (169,61 €), vacances (455 €), i indemnització per acomiadament fet de forma indeguda (1.000 €), amb els corresponents interessos legals i cotització a la CASS.

II.- El Sr. J.D.V. va contestar que només corresponia a la part actora les quantitats de 242,49 € en concepte de salari, 96,92 € en concepte de dies festius, 293,21 € en concepte de vacances, i es va oposar a la resta de les pretensions de la Sra. M.P.P..

III.- Per sentència de data 28 de setembre del 2007, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, donant lloc en part a la demanda de l'actora, va condemnar el Sr. J.D.V. a pagar a la Sra. M.P.P., la quantitat de 1.120,55 € amb els interessos legals comptadors des del dia 20 de novembre del 2006, a cotitzar les diferents quantitats d'havers laboral a la CASS, així com a satisfer les despeses processals causades.

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El Sr. J.D.V. manifesta que no consta en autes ni una sola declaració, ni una sola prova de cap testimoni acreditant l'existència d'un acomiadament verbal i provant que se li prohibís a la Sra. M.P.P. l'entrada del negoci o que se l'obligués a marxar, que en canvi queda provat en autes la causa de l'acomiadament al haver-se absentat la Sra. M.P.P. del seu lloc de treball sense causa justificada durant 5 dies consecutius i que la mateixa no va presentar cap baixa mèdica a l'empresa, sense que la treballadora hagi justificat d'acord amb la Llei la seva conducta.

II.- La Sra. M.P.P. es mostra disconforme amb la quantificació de la indemnització establerta pel Tribunal a quo, atès que ens trobem davant d'un dels supòsits més vexatoris i denigrants que un treballador pot patir en el seu lloc de treball: l'acomiadament verbal sense cap explicació al respecte, sense preavís, i amb la prohibició de poder incorporar-se a la feina.

III.- És pacífic que la Sra. M.P.P. va començar a treballar pel compte del Sr. J.D.V., com a dependent a la òptica D.O., el dia 6 de juny del 2006, que el dia 10 de novembre la Sra. M.P.P. va absentar-se del seu lloc de treball fins al dia 16 de novembre, que el dia 16 de novembre del 2006, em Sr. J.D.V. va enviar a la Sra. M.P.P. una carta en que notificava a la treballadora el seu acomiadament per absències injustificades els dies 10, 11, 13, 14 i 15 de novembre, d'acord amb les disposicions de l'article 72.7 de la Llei sobre el contracte de treball.

IV.- En tràmit d'apel·lació, només queda a resoldre la qüestió de l'acomiadament de la Sra. M.P.P., ja que

les disposicions de la sentència impugnada relatives als havers laborals no estan discutides en aquesta alçada.

S'ha prèviament de posar de relleu que la demanda d'indemnització per acomiadament il·legal de la Sra. M.P.P., es fonamenta únicament en un defecte de forma del comiat, per ésser el mateix fet oralment i doncs de forma indeguda, però en cap moment la part actora al·lega que el referit acomiadament sigui injustificat, ço que demostra que reconeix com certs els motius del comiat.

V.- Pertoca a la part que pretén que fou acomiadada de forma indeguda, acreditar les seves afirmacions. És incontrovertit que el dia 16 de novembre del 2006, després de 5 dies consecutius d'absència la Sra. M.P.P. es va presentar al seu lloc de treball. La Sra. M.P.P. declara que en aquest moment el Sr. J.D.V. va acomiadar-la verbalment i va prohibir-li l'entrada de la botiga, aleshores que la part adversa afirma que no va acomiadar la Sra. M.P.P., sinó que va únicament comunicar-li que li havia enviat una carta d'acomiadament el mateix dia, però que podia continuar treballant fins que rebés la referida carta, que malgrat això, la Sra. M.P.P. va marxar enfurismada. No existeix en autes cap fet concret, cap testimoniatge, cap mena de prova que acrediti una versió més que l'altra. Resulta del rebut del servei de correus, que la carta certificada fou enviada el dia 16 de novembre, és doncs del tot possible que el Sr. J.D.V. hagi assabentat la treballadora que se li havia enviat la carta esmentada, però aquesta comunicació no constitueix cap acomiadament verbal, si no està acompanyada de la interdicció de continuar a treballar fins a la recepció de la carta pel treballador, cosa que no ha provat la Sra. M.P.P. No es pot concloure del simple fet que la Sra. M.P.P. no s'hagi reincorporat a la feina el dia 16 de novembre, que fou acomiadada verbalment, ja que la seva actitud pot correspondre a una reacció de mal humor consecutiva a l'expedició de la carta d'acomiadament. Per tant, força és de constatar que la Sra. M.P.P. no fa la prova suficientment significativa de que fou acomiadada de manera verbal i doncs indeguda, el que determina l'estimació del recurs del Sr. J.D.V. i la desestimació del recurs de la Sra. M.P.P.

VI.- Atès que la desestimació de la demanda del treballador es basa en la insuficiència de proves per

part del mateix, no escau fer especial imposició de costes de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs del Sr. J.D.V.,
Desestimar el recurs de la Sra. M.P.P.,
Reformar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 28 de setembre del 2007, en el sentit de condemnar al Sr. J.D.V. a satisfer a la Sra. M.P.P., la quantitat de 464,30 € amb els interessos legals a comptar del dia 20 de novembre del 2006, i a cotitzar dita quantitat prop de la CASS, i d'absoldre el Sr. J.D.V. de la resta de les pretensions de la part actora.

Sense fer especial imposició de costes de segons instància, les costes de primera instància quedant a càrrec del Sr. J.D.V.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-